

Πινελιές και «χρησμοί» από τους Δελφούς

Του Χρηστού Τρικαλινού* / ctrikall@phs.uoa.gr

Εκθαμβη η κοινή γνώμη της χώρας προσπαθεί να οραματισθεί τη «φωτεινή εικόνα» των πανεπιστημίων όπως αυτή σκιαγραφήθηκε στους Δελφούς από τον πρωθυπουργό, ο οποίος μας είπε πως πρέπει να απαλλαγούμε από τον «κομματισμό» στα Πανεπιστήμια αντικαθιστώντας τις Συγκλήτους με Συμβούλια, στα οποία προφανώς θα συμμετέχουν ο «ακομμάτιστος» διορισμένος μάντζερ, ο «ακομμάτιστος» Περιφερειάρχης, οι «ακομμάτιστοι» εκπρόσωποι των συνδικάτων, οι «ακομμάτιστοι» εκπρόσωποι του επιχειρηματικού κόσμου και, γιατί όχι, ο δεσπότης και στρατηγός της περιοχής. Ετσι λοιπόν, από αυτό το «ακομμάτιστο» όργανο θα εξαρτώνται οι πλείστες λειτουργίες των πανεπιστημίων, ακόμη και ο μισθός των πανεπιστημιακών... Όσο για τους πρυτάνεις, ας μη στενοχωριόμαστε. Αυτοί θα επιλέγονται με διεθνή διαγωνισμό (μήπως καλλιστεία!) και θα αναλαμβάνουν καθήκοντα όντας πλήρεις γνώστες και της ελληνικής και της τοπικής πραγματικότητας.

Ναι, έτσι επιτέλους τα πανεπιστήμια θα αποκτήσουν την αυτοτέλειά τους. Χρειάζονται, βέβαια, ακόμη μερικές πινελιές. Θα τους πούμε πώς και τι θα διδάξουν, πώς θα εξετάσουν και θα τα αφήσουμε να πλέουν σε πελάγη ευτυχούς αυτοτέλειας. Όχι, αυτά δεν φτάνουν. Θα φέρουμε τους μεγάλους επιστήμονες από το εξωτερικό για να τους προσφέρουμε «εκπληκτικές συνθήκες εργασίας» και «παχυλούς» μισθούς. Θα διορίσουμε και διπλοθεσίτες Έλληνες που θα έρχονται για να μην παρίστανται. Θα υποδεχτούμε και τα στίφη των ξένων φοιτητών που βρίσκονται εν αναμονή στις εισόδους της χώρας. Ηδη πολλοί συνάδελφοί μου φρεσκάρουν τα αγγικά τους, μιας που σύντομα (όπως από παλιά ονειρευόταν η υπουργός μας) αυτά θα αποτελέσουν την «επίσημη» γλώσσα των πανεπιστημιακών αιθουσών. Εξάλλου, πρέπει να μπορούν να αντέχουν τις εξετάσεις από τις «διεθνείς» κι «αδέκαστες» επιτροπές που θα τους κρίνουν με πλήρη γνώση της πραγματικότητας στην οποία δουλεύουν. Μπορεί, βέβαια, να πάνε να εργασθούν στα «Ελληνικά Κολέγια» που θα αρχίσουν να ιδρύονται αθρόα ανά τον κόσμο! Ακούσαμε ακόμη από ανθρώπους, που λες και δεν είχαν καμιά σχέση με τις κυβερνήσεις που έσπερναν απλόχερα ΑΕΙ σε πόλεις και χωριά όλης της χώρας, ότι θα «καταργήσουν», θα «συγχωνεύσουν». Όσο για τους φοιτητές, θα τους απαλλάξουμε κι αυτούς από την κομματοκρατία μεταθέτοντας στα πανεπιστήμια και τους πανεπιστημιακούς το ερώτημα αν θα σπουδάσουν στο α΄ ή β΄ πρόγραμμα της συγκεκριμένης σχολής ή αν θα αποπεμφθούν από το πανεπιστήμιο. Εδώ είναι που θα «κλείσουν» τα φροντιστήρια φροντίζοντας να πολλαπλασιασθούν αυτά που θα απευθύνονται στους φοιτητές των προκαταρκτικών ετών. Τι κάνει, όμως, η ομοσπονδία των πανεπιστημιακών ΠΟΣΔΕΠ; Η ομοσπονδία που με κόπο προσπαθήσαμε να απαλλάξουμε από τις αγκυλώσεις και τα «όχι» του παρελθόντος; Η ΠΟΣΔΕΠ που με «θάρρος περυσό» όχι μόνο σιωπούσε όταν η υπουργός αρνιόταν να τη δεχθεί επί 11 μήνες, αλλά και της έδινε βήμα να παρουσιάσει τις θέσεις της; Που όχι μόνο δεν τοποθετήθηκε επί των μέτρων όταν πρωτοεξαγγέλθηκαν στις 27/6, αλλά σπεύδει να βαφτίσει τον διάλογο «ανοικτό, ουσιαστικό, απροκατάληπτο και χωρίς προεπιλημμένες αποφάσεις»; Η ομοσπονδία που έδειξε εξαιρετικά δείγματα συνέπειας στο πρόγραμμα «ΘΑΛΗΣ»; Επιτέλους. Η ΠΟΣΔΕΠ σταμάτησε να λέει πάντα «όχι». Τώρα λέει πάντα «ναι». Δεν ξέρω πια κατά πόσον η κοινωνία και οι πανεπιστημιακοί, εξουθενωμένοι όλοι από την κρίση (εκτός ίσως από εκείνους που χρησιμοποιούν το πανεπιστήμιο ως μέσο πλουτισμού), είναι σε θέση να αντιδράσουν. Πάντως, δεν πιστεύω ότι θα παραδοθούν χωρίς μάχη.

* Αναπληρωτής καθηγητής Παν. Αθηνών, πρώην πρόεδρος ΠΟΣΔΕΠ,

Ημερομηνία : 3/10/10

Copyright: <http://www.kathimerini.gr>

[Κλείσιμο](#)

